

[Flemming Hansen]

Dette er et lovforslag, der har været længe undervejs – fra oktober 1993 – og jeg synes, det har fået en god og til dels saglig behandling i Erhvervsudvalget.

Mine bemærkninger om det til dels saglige retter sig imod det væsentlige punkt, hvor der er uenighed mellem regeringen og oppositionen, nemlig spørgsmålet om restaurationsernes lukketider. Det er ændringsforslag nr. 12 til § 28, hvor der i det oprindelige forslag var anført, at restauranterne måtte holde åbent til kl. 2 om natten. Ændringsforslaget fra regeringen går ud på, at der kun må holdes åbent til kl. 24. Det synes vi i Det Konservative Folkeparti er ubehageligt, når branchens organisation HOREFA og Politimesterforeningen i Danmark har anbefalet, at man tillader at holde åbent til kl. 2.

Jeg tror i virkeligheden også, at regeringen i princippet er enig i den betragtning, specielt når henses til Politimesterforeningens anbefaling, men det er således, at fru Merethe Due Jensen fra Kristeligt Folkeparti har fået en slags vetoret – sådan opfatter jeg det – og har bestemt, at man kun må holde åbent til kl. 24 og ikke til kl. 2.

Jeg synes dermed, at fru Merethe Due Jensen og regeringen påfører sig selv et fantastisk tungt ansvar, når brancheorganisationen HOREFA i deputation kan fortælle, at det ændringsforslag, regeringen har stillet, vil medføre, at folk vil gå fra den ene restaurant til den anden, når nogle holder åbent til kl. 24 og andre til kl. 2. Og som det er sagt både fra branchens side og fra Politimesterforeningen, risikerer man, at en del af denne trafik vil foregå i bil, og dermed er vi ovre i det stærkt uansvarlige og naturligvis ulovlige.

Jeg forstår ikke, at Socialdemokratiet og regeringen ikke kan indse det fornuftige i at lytte til eksempelvis Politimesterforeningen, og vi siger nej til dette ændringsforslag. Vi forstår ikke, at man tør sidde med det meget tunge ansvar – også i betragtning af Politimesterforeningens udtalelser – det er at sige, at vi må acceptere, at folk kører i en brandert fra den ene restaurant til den anden. Det er det ansvar, man påtager sig nu ved at stemme for regeringens ændringsforslag.

Kim Behnke (FP):

Under behandlingen af forslag til lov om re-

staurations- og hotelvirksomhed m.v. er vi stødt på forskellige punkter, som vi mener der er grund til at forbedre i forhold til det forslag, der ligger fra den tidligere regering, og som den nuværende regering mere eller mindre har adopteret.

Det første punkt er måske et relativt principielt punkt. Det er spørgsmålet, om vi i Danmark skal fastholde det efter vores mening lidt forældede, lidt puritanske synspunkt, at leverandører af alkoholiske drikke ikke må være helt eller delvis medejere af restaurationsvirksomheder. Vi tror rent faktisk, det var på sin plads, at vi allerede i forbindelse med denne lovændring tog dette spørgsmål op, for det er nok tvivlsomt, om vi i EF-samarbejdet i længden kan unddrage os, at der sker den form for investering.

Når man samtidig også betænker, hvilke problemer den danske restaurations- og hotelbranche har med manglende investeringer og store problemer med overhovedet at holde driften i gang, var det en mulighed for at få tilført ny og frisk kapital at tillade, at forskellige former for leverandører af alkoholiske drikke i større eller mindre omfang kunne indskyde penge i restaurations- og hotelbranchen. Det må man ikke, det forbyder bestemmelserne i dette lovforslag, og derfor har vi ment, at det var nødvendigt at stille ændringsforslagene nr. 5 og 6, hvori man tager stilling til dette spørgsmål.

Derudover er der det, man populært kan kalde en pensionatsbestemmelse, og den pensionatsbestemmelse har man, sikkert og givetvis under inspiration fra hotelbranchen, formuleret så tilpas stramt, at man er sikker på, at intet som helst sker. Det er nemlig sådan, at efter lovforslaget skal man bo på et pensionat i 30 dage, før den, der har pensionatet, slipper for at lade sig etablere som egentlig hotelvirksomhed. Og 30 dage er jo, kan man vist roligt sige, ikke et tidsrum, der er i nogen som helst konkurrence med hotellerne. Den, der overvejer at bo 28 dage på et pensionat eller 28 dage på et hotel, vælger måske helt at blive væk. Derfor foreslår vi, at dageantallet sættes ned fra 30 til 14.

Vi mener heller ikke, at man i § 21 om bondegårdsferie har haft en heldig hånd med det, man har fundet frem til under udvalgsarbejdet. Hotellernes har tydeligvis ønsket at be-